

Η παραβολή του Σπορέα

- A. Δρόμος, είναι η ψυχή που δεν πιστεύει στο Θεό. Ότι καλό και ωφέλιμο ακούσει, καταπατιέται από το κακό.
- B. Πέτρα, είναι η ολιγόπιστη ψυχή. Έχει καλή διάθεση, αλλά στις πρώτες δυσκολίες ξεραίνεται ό,τι καλό φύτεψε μέσα της.
- Γ. Χωράφι με αγκάθια, είναι η ψυχή που την τρώνε οι μάταιες φροντίδες (χρήματα, διασκεδάσεις, καλοπέραση).
- Δ. Το καρποφόρο χωράφι, είναι η ψυχή που ακούει τα θεϊκά λόγια, τα πιστεύει απόλυτα, τα κρατάει μέσα της σαν τον πιο πολύτιμο θησαυρό και τα εφαρμόζει στην καθημερινή της ζωή.

Να αγαπάμε το λόγο του Θεού, να τον ακούμε συχνά, να πιστεύουμε σ' αυτόν και να καλούμε κι άλλους φίλους μας για να τον ακούσουν.

Ο σποριάς

Μια μέρα βγήκε ένας σποριάς να σπείρει τον αγρό του, εκεί ήταν η σκέψη του, αυτό ήταν το βίος του.
Μια χούφτα έπεσε σιμά στο δίπλα μονοπάτι, την αφάνισαν τα πουλιά, το πέλημα του διαβάτη.

Αν θες κι εσύ η σπορά να φτάσει ως το θερισμό, έλα μαζί μας να σκάψεις βαθιά τον αγρό.

Κάμποσοι σπόροι έπεσαν εκεί που ήταν βράχοι, νερό δε βρήκαν, δίψασαν και χάθηκαν μονάχοι.
Πιο πέρα στο χωράφι του αγκάθια είχαν μείνει, έπεσε μέσα ο σπόρος του, δεν μπόρεσε να γίνει.

Αν θες κι εσύ η σπορά...

Μα εκεί που η γη ήταν έτοιμη και καλοσκαλισμένη εβλάστησε, έκανε καρπό, αυτό ο σποριάς προσμένει.
Πέτρες, αγκάθια και κλαριά ας διώξει η σκαπάνη, να πάρει τον καρπό ο Χριστός, να δώσει το στεφάνι.

Αν θες κι εσύ η σπορά...